

POSUDEK

vedoucího diplomové práce
na diplomovou práci studenta Pavla Stehlíka na téma:

Přípustné riziko v trestním právu

Autor si vybral pro svoji diplomovou práci zajímavé a zejména v poslední době značně diskutované téma, jehož aktuálnost je dána i výslovnou úpravou této okolnosti vylučující protiprávnost činu v novém trestním zákoníku.

Diplomovou práci rozčlenil na úvodní kapitolu a dalších šest kapitol, z nichž předposlední obsahuje náměty de lege ferenda a poslední závěr práce, jejíž součástí je i poměrně bohatý seznam použité literatury a judikatury.

K systematice diplomové práce nemám zásadní výhrady. Dobrá je v podstatě i její stylistická a gramatická úroveň (s výjimkou na str. 17, kde uvádí Německá Demokratická Republika vše s velkými začátečními písmeny).

Úvodní kapitola je zpracována pozoruhodným, avšak podle mého názoru hodnotným, způsobem, když autor se v ní zamýšlí nad významem přípustného rizika v obecném, právním i trestněprávním smyslu.

Další kapitola je věnována historickému vývoji všech okolností vylučujících protiprávnost. Na této kapitole i na dalších oceňuji autorovu častou citaci pramenů, z nichž čerpal; pouze by snad neměl opakovaně zmiňovat stupeň společenské nebezpečnosti činu (str. 21 a 36). Tento nedostatek je způsoben zřejmě tím, že cituje starší práce, které samozřejmě tento pojem obsahovaly, ovšem nový trestní zákoník jej opustil. Za určitý nedostatek této kapitoly také považuji to, že autor v ní sice definuje odpovědnost v právním smyslu, ne však trestněprávní odpovědnost podle nového trestního zákoníku.

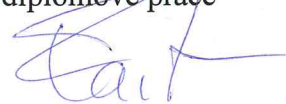
Jak autor zdůraznil již v úvodu své práce, zaměřil se zejména na dva druhy přípustného rizika, a sice v medicíně a ve sportu. Těmto oblastem je věnována čtvrtá kapitola, která spolu s předchozí kapitolou je jádrem práce. Autor v této kapitole cituje různé autory a judikáty, ovšem, podle mého názoru, bez dostatečně kritického přístupu k nim. Na str. 39 uvádí, že o přípustném riziku lze hovořit pouze u profesionálů, když odkazuje na práce Císařové a Šámala, ovšem na str. 58 cituje Králíkovu práci, který u přípustného sportovního rizika nerozlišuje mezi profesionály a amatéry. K této otázce by se měl autor vyjádřit při obhajobě, a to i s vědomím, že v některých sportovních soutěžích hrají společně profesionálové, poloprofesionálové a amatéři. Bude přípustné riziko jako okolnost vylučující protiprávnost platit pouze u první z těchto skupin? Jinak v této kapitole ať už se týká přípustného rizika v medicíně či ve sportu, postrádám bližší rozbor subsidiarity trestní represe – to není jen otázka podání trestního oznámení (viz str. 43).

K posledním třem kapitolám nemám výraznější připomínky, jen snad by měl autor k textu zákona a použitým pramenům více zaujmout i vlastní názory.

Přes tyto výhrady však doporučuji předloženou diplomovou práci k obhajobě a
předběžně ji hodnotím druhým klasifikačním stupněm.

V Praze dne 27.5.2013

JUDr. Jindřich F a s t n e r
vedoucí diplomové práce

Handwritten signature of JUDr. Jindřich Fastner in blue ink.